

Patricia ten Have, met hond, werkt sinds een paar maanden als makelaar bij Tóco d'Azur in Nice. Haar klanten zijn vaak werkende vijftigers die een vakantiehuis zoeken en straks een plek om de helft van het jaar te wonen. 'Ze zoeken de gezelligheid van zo'n dorpje waar ze je in de winkels gedag zeggen, ze willen de oude cultuur en de kunstenaars.'

Hollandse Côtiers

woon werk. Hier komen vaak mensen die het roer om willen gooien. Die willen genieten van de zon, zijn dat gehaast in Nederland beu. Hier mag je te laat komen. En wat vandaag niet lukt, komt morgen.'

Zaaien, zaaien, zaaien

Het roer om – de uitdrukking zal bij veel Nederlanders terugkeren. Neem **Rob Heuvers en Willem Zoon**. Altijd keihard gewerkt; Willem als binnenhuisarchitect, Rob met zijn eigen accountantskantoor.

'Op zeker moment begon het te kriebelen', zegt Heuvers. 'De verdiensten wogen niet op tegen dat stukje mooi leven dat je zoekt. Maar wat dan? Stoppen op je 41ste is geen optie.'

Sinds 1999 hadden ze hun vakantiehuisje in een dorp aan de Côte d'Azur: La Colle-sur-Loup. Ze kwamen om uit te rusten en om de steden en de cultuur te zien: Nice, Vence, Cannes, Monaco. 'Zo is het idee ontstaan', zegt Heuvers. 'We zeiden tegen elkaar: wat als we zouden verhuizen?'

Het idee voor een chambre d'hôtes lag voor de hand. 'We wilden iets om samen aan te pakken. Het klinkt vreemd misschien, maar wat moet je anders?' Villa Cédria is wat de Fransen noemen *haut de gamme*. Drie royale kamers in een grote villa, omringd door een parkachtige tuin met cipressen, palmen, fonteintjes en zitjes. De windvaan heeft de vorm van twee teckels; de levende exemplaren blijven in het appartement van de beheerders op de eerste verdieping. Gasten luieren bij het zwembad, terwijl Willem de planten besproeit.

Vorig jaar hebben we voor de 1-meiviering een draaiorgel ingebracht. De Fransen gingen meteen dansen

Yvonne Keijzer-Natan (56) van school De Gouden Klomp in Opio

Jullie zitten daar lekker aan je zwembad, denken ze vaak in Nederland. Ze vergeten dat je altijd klaar moet staan

Rob Heuvers (48) en **Willem Zoon (55)**, eigenaren van chambre d'hôtes Villa Cédria in La Colle-sur-Loup

'Shit, wat heb ik gedaan.' Rob heeft het de eerste anderhalf jaar elke dag wel een keer tegen zichzelf gezegd. 'Dan moet je gaan leren genieten', zegt hij nu. 'Trek eens een flesje open met de gasten, luister naar hun levensverhalen. Je hoort zo veel. Meer dan de helft van de gasten komt een jaar later terug.'

'Het zijn echt twee scheten', vindt een dame in badpak terwijl ze naar binnen loopt voor een glaasje rosé. 'Ze zijn zo attent. En altijd hebben ze iets bijzonders voor de gasten.'

Aanvankelijk stortten Heuvers en Zoon zich met hart en ziel in het Franse leven. Dankzij de bakker van La Colle-sur-Loup, die ze al eerder hadden leren kennen, werden ze bij Fransen uitgenodigd. Maar na een tijdje werd dat minder. 'Je merkt toch dat Fransen uiteindelijk voor hun familie kiezen', zegt Rob. 'Een paar keer hebben we een teleurstelling gehad, dan zit je met de feestdagen alleen.'

Zodoende zijn ze zich meer op landgenoten gaan richten. Die treffen elkaar bij de Nederlandse Club, met achttienhonderd leden de grootste vereniging van Nederlanders over de grens en waar-schijnlijk de enige met een eigen glossy: *Holland Côte d'Azur Magazine*. De gemiddelde leeftijd van de clubleden is hoog. Te hoog, vinden veel Nederlandse Côtiers, die zeggen niet altijd zin te hebben over golf, bridge, specialisten of ziektekostenverzekering te praten. Daarom heeft Heuvers met wat anderen JOP opgericht, dat staat voor *Jeune ou Professionnel*. JOP organiseert strandbarbecues, jeu de boules, Sinterklaas, skitrips, maar ook netwerkborels. 'Bedoeld voor alle actieve Nederlanders', zegt Heuvers.

Mensen zoals **Marcel Hoedemaker** dus, lokaal ook bekend als Marcellus Hoedie. Twaalf jaar geleden kocht hij een appartement in het elegante stadje Vence, hoog verheven boven het gewoel van de kust. In Amsterdam was hij makelaar, hij had een kantoor met 36 man personeel. Ook voor hem moest het roer om.

'Mijn vader had hier met vrienden een appartement gekocht', zegt hij, terwijl op het terrasje aan de Place du Grand Jardin de *faux filet* wordt geserveerd. 'Na zijn pensioen ging hij hier wonen. Drie jaar heeft hij kunnen genieten, hij stierf toen hij 58 was.'

'Nederland is ook fantastisch natuurlijk – Koninginnedag, Friesland, al dat water', vindt Hoedemaker. 'Maar we wilden een draai aan ons leven geven. Mijn ouders waren overleden, we hadden zelf een kindje verloren. Ik wilde een paar stappen terug. Hier heb je Nice met de cultuur, het vliegveld is om de hoek, de zee vlakbij en in anderhalf uur rijden zit je in Isola, waar je kunt skiën. Heerlijk toch?'

Zijn vak van makelaar heeft hij opgepakt. Maar er kwam wat bij: in Nederland was hij al begonnen met schilderen. In Vence, waar de galeriedichtheid hoog is, werd dat meer. Hoedemaker besloot een eigen atelier te huren en gooit zich, zoals hij het zelf zegt, in het diepe. Hij schildert met water- en olie verf in uiteenlopende stijlen, onlangs waagde hij zich aan zijn eerste ruimtelijke object. In zijn atelier mogen ook andere kunstenaars exposeren, zoals Gerda en Adri Bontebal.

→ VERVOLG OP PAGINA 10